På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

vedrørende det spørgsmål, der er forelagt den af Tribunal civil de première instance de Liège ved kendelse af 21. december 1979, for ret:

Den kompetente institution i en medlemsstat kan ikke på grundlag af bestemmelserne i Rådets forordning nr. 3 af 25. september 1958 om social sikring af vandrende arbejdstagere og navnlig ikke på grundlag af forordningens artikel 28, stk. 4, nægte at bevilge en arbejdstager ydelser, som er beregnet efter nævnte forordnings artikler 27 og 28, eller nedsætte disse under henvisning til, at arbejdstageren oppebærer en pension fra en institution i en anden medlemsstat alene efter bestemmelserne i denne medlemsstats lovgivning.

Kutscher Mertens de Wilmars Mackenzie Stuart

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 12. juni 1980.

Justitssekretæren efter bemyndigelse
H. A. Rühl
Ekspeditionssekretær

H. Kutscher
Præsident

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT J.-P. WARNER FREMSAT DEN 22. MAJ 1980 [1]

Høje Domstol.

Jeg er i den grad enig med det af Kommissionen anførte, at jeg finder det unødvendigt at anmode Domstolen om tid til at overveje spørgsmålet.

Jeg foreslår ganske enkelt Domstolen at besvare det stillede spørgsmål således, at artikel 28, stk. 4, i forordning nr. 3 strider mod traktatens artikel 51, og derfor er ugyldig.

1 — Oversat fra engelsk.